

Άγιος Αρσένιος ο εν Πάρω: Δίνε με ευχαρίστηση και μη φοβάσαι!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Μια γυναίκα η οποία λεγόταν Ελένη Δαβαρία η οποία κατοικούσε στην Παροικιά της Πάρου ανέβαινε συχνά στην Μονή και έκανε διάφορες δουλειές στις αδελφές της Μονής.

Μίαν ημέρα της λέει ο όσιος Αρσένιος ο εν Πάρω:

– Τέκνον, εδώ που έρχεσαι και εργάζεσαι, τι σου δίνουν οι αδελφές για τον κόπο

σου; Σε πληρώνουν;

- Όχι, δεν μου δίνουν χρήματα διότι δεν έχουν, αλλά μου δίνουν άρτον, καφέ, ζάχαρη και άλλα είδη.

- Από αυτά τα είδη που σου δίνουν, δίνεις σε κανένα φτωχό, όταν σου ζητήσει ή τύχει να συναντήσεις κάποιον στον δρόμο.

- Όχι, Γέροντα, δεν μου ζητούν διότι γνωρίζουν ότι είμαι φτωχή, αλλ' ούτε στον δρόμο συνάντησα κάποιον να μου ζητήσει.

- Άκουσε τέκνον, εάν θέλεις ο Χριστός να ευλογεί και σε και τα ολίγα τρόφιμα που σου δίνουν, όταν συναντήσεις κανένα φτωχό πεινασμένο και σου ζητήσει να του δίνεις. Επίσης όταν γνωρίζεις κανένα ότι είναι φτωχός και έχει ανάγκη ή καμιά χήρα ή ορφανό να πεινούν, μην περιμένεις να σου ζητήσουν. Δίνε με ευχαρίστηση και μη φοβάσαι, αλλά να πιστεύεις ότι ο Χριστός αοράτως θα ευλογεί τα λίγα υπάρχοντά σου και δεν θα πεινάσεις, ούτε θα στερηθείς μέχρι τέλους της ζωής σου.

- Ευχαρίστως Γέροντα, σε ό,τι μου είπες, θα σας κάμω υπακοή.

Βάζοντας μετάνοια και αναχωρώντας από την Μονή, είχε μαζί της και οκτώ άρτους τους οποίους της είχαν δώσει.

Μόλις απομακρύνθηκε από την Μονή, περίπου 500 μέτρα, συναντά τον γέροντα Δημήτριο Μαούνη, ο οποίος της ζήτησε λίγο ψωμί, γιατί είχε να φάει από την προηγούμενη ημέρα.

Η Ελένη, αμέσως, έβγαλε έναν άρτο από το ταγάρι της και του τον έδωσε με πολλή προθυμία.

Όταν προχώρησε άλλα 500 μέτρα, βλέπει μία σύζυγο ενός ψαρά που μαζευε χόρτα, καθώς ο σύζυγός της είχε τέσσερις μέρες να πιάσει ψάρια, όπως έμαθε η Ελένη αφού την ρώτησε.

Τότε, έβγαλε από το ταγάρι της και της έδωσε δύο ψωμιά.

Όταν έφθασε στην Παροικιά, βλέπει ένα παιδί το οποίο ήταν τεσσάρων χρονών να κλαίει, επειδή πεινούσε και η μάνα του δεν είχε να του δώσει ψωμί. Βλέπει και την μητέρα του παιδιού που στεκόταν μέσα στο σπίτι της με σταυρωμένα τα χέρια, η οποία προσευχόταν και έκλαιγε.

Παίρνει τότε έναν άρτο και τον δίνει στο παιδί.

Η Ελένη, όταν έφθασε στο σπίτι της έβγαλε από το ταγάρι της τα πράγματα και βλέπει ότι οι άρτοι, αντί να ήταν τέσσερις, δεν λιγόστεψαν, έμειναν οκτώ.

Θαυμάζοντας για το γεγονός αυτό, επέστρεψε αμέσως συγκινημένη στην Μονή και με δάκρυα στα μάτια έπεσε γονατιστή στα πόδια του οσίου Αρσενίου και του διηγήθηκε το θαύμα, ευχαριστώντας τον Θεό και τον Άγιο.

Από το βιβλίο του Γέροντα, Αρχιμανδρίτη Φιλοθέου Ζερβάκου, «Βίος και θαύματα του οσίου πατρός ημών Αρσενίου του νέου του εν τη νήσω Πάρω ασκήσαντος», έκδοση έκτη, της Ιεράς Μονής Χριστού Δάσους, Πάρος 1996.

(Πηγή: pemptousia.gr - Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)